1975 நவம்பர் 10]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்"

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(5) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு * (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்"

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

@ 334-353 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. V ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு

தற்போது இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விசைத் தறிகள் மற்றும் நூற்பு நெசவாலைகளினால் ஏற்படும் போட்டியிலிருந்து போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கவும் மேலும் நெசவாளர்களுக்கு போதுமான அளவு நூலை நியாயமான விலைக்கு அளிக்கவும் இயலாமல் உள்ளது. ஆகவே நூல் உற்பத்தி, பகிர்ந்தளிப்பு மற்றும் விற்பனையை கட்டுப்படுத்தவும் மேலும் கைத்தறித் தொழிலை பாதுகாக்கும் பொருட்டு சில ரகத் துணிகளை அத் துறைக்கென ஒதுக்கவும், மாநில அரசிற்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1958 ஆம் ஆண்டின் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின்கீழ் அமுலில் தொடர்ந்து இருந்து வரும் பருத்தித் துணிகள் (கட்டுப்பாடு) ஆணை 1948 இன் விதிகள் மேற்கண்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. இந்த அவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ள இச் சட்ட முன்வடிவில் மேற்கூறிய குறிக்கோள்களுக்கான விதி முறைகள் கட்டாயக் குழுவின் ஆய்விற்கு விடப்பட்டு அக் குழுவின் திருத்தங் களுக்குட்பட்டு உள்ளது. இந்த மசோதா சட்ட மன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித்தருமாறு இந்த மாமன்றத்தை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

(பிற்பகல் 5-40)

THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Deputy Chairman, I am rising to express some of my misgivings in regard to this Bill. This Bill is undoubtedly intended for the very noble purpose of protecting the handloom industry in the State. I am personally aware of the great hardship caused by accumulation of handloom cloth and handloom yarn in the State. But, I wonder if a Bill of this character is going to bring prosperity to the handloom sector. The fact of the matter is that those who consume products of the powerlooms seem to be of a wholly different community from those who consume handloom cloth. I am much more disturbed by the list of articles the manufacture of which by powerlooms is being prohibited—like dhoties,

sarees, sarongs, lungis, blankets, handkerchiefs, etc. The fact of the matter is that the textile industry in this State is itself going through a terrible crisis today and it involves an enormous sector of employed people. The amount of money which has been invested in powerlooms, particularly automatic looms during the last few years is a staggering sum. Moreover, in Tamil Nadu we are manufacturing very, very complicated types of textile machinery that are being marketed today and these looms have been doing a very valuable job. Apart from this, what has developed as a result of the anomalous excise duty provisions is the enormous spread of individual powerlooms in villages. As I travel, I see these individual looms being kept in small houses by people who have grown rich through the powerlooms because of the mixture of man-made fibre with the cloth which they weave on these looms. This sector has become a very significant sector in the State and I dare say that it will become so in other States also. Between the powerloom sector and the organised textile industry which pays enormous excise duties apart from setting up the automatic powerlooms at very high costs, there are this sector of powerlooms in the individual village and the rural sector to consider. So, I am worried abuot this. What seems to be certain to happen is that sarees and specialised types of textile goods which are largely used would come under the categories referred to as prohibited for powerlooms.

Apart from this, what worries me is the prohibition of dealers. Clause 4 of the Bill says that no manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any handloom product which has been manufactured whether within or outside the State by any powerloom or composite mill. I think what this clause 4 purports to do is to describe the powerloom product as handloom product and prohibit it. I do not know what it means and what is the conflict of jurisdiction between the Centre and the State in this matter. I think it will be restriction of normal trading facilities. I am not giving an exposition of law on this matter because I do not know enough law to give it. But I do think that it would be unfair to prohibit the dealer in textile cloth from dealing in these goods. We want to compel him to handle only handloom

cloth and not powerloom products. I have my misgivings in this regard. I do want the prosperity of the handloom sector to be promoted by the State. But I do think we should not do anything which while sealing the fate of the powerloom sector in the State, will not bring about the prosperity of the handloom sector. Perhaps, I may get greater elucidation from the Hon. Minister but I do think very definitely that it will destroy the powerloom sector's major earning power while perhaps not doing very much for the handloom sector itself.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, கைத்தறித் துணி என்று சொன்னால், நம்முடைய அரசு அமைச்சர்களுக்குத் தனி அடையாளச் சின்னம் போல், அவர்கள் தேக்க நிலையிலே இருந்த துணிகளை எல்லாம் தாங்களே தோளில் சுமந்துசென்று அதிகமான துணிகளை விற்று பெயர் பெற்றார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு என்று ஏதாவது பாதுகாப்பு செய்வது நியாயமானது. அதே நேரத்தில் கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்கெல்லாம் ஒருவருக்கு ஐநூறு ரூபாய் இருந்தால், அவர்கள் சொந்தமாகக் கைத்தொழில் செய்து கொள்ள முடியும். அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். விசைத்தறியை விஸ்தரிக்காமல் கைத்தறியை அதிகமாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை கொடுப்பதற்காக அரசு தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தாப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் துணிகள் அடிக்கடி தேக்கம் அடைவது சாத்தியம். ஆகையால் கூடுமான வரையிலே நம்முடைய அமைச்சர்கள் அந்தத் துணிகள் தேங்கா வண்ணம் விற்பதற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தினால், இந்தச் சிரமங்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏராளமான மசோதாக்கள் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சமீப காலத்திலே பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட மசோதாக்களில் இந்த மசோதா மக்களின் கவனத்தை மிகவும் ஈர்த்த ஒரு மசோதா. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் மக்களின் கருத்தை அறிய எல்லா ஊர்களுக்கும், ஜில்லா தலைநகரங்களுக்கும் சென்றனர். ஆயிரக்கணக்கான பேர் அங்கு வந்து தங்களுடைய

அபிப்பிராயங்களை பொறுக்குக் குழுவிடம் தெரிவித்தார்கள். ஆரம்பத்தில், கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்வது, வினியோகிப்பது, விற்பது, இவைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, விற்பனையை எப்படிச் செய்வது என்பது மட்டும்தான் அந்த மசோதாவில் இருந்தது. ஆனால் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று பொதுமக்களிடம் இந்த விஷயத்தில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்து கொண்டு வந்த பிற்பாடு, முக்கியமான விஷயங்கள் சிலவற்றை இந்த மசோதாவில் சேர்த்தோம். முக்கியமாக கைத்தறித் துணிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமல், ஆறேழு மாதங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் துணியை மட்டும் கட்டுப்படுத்துவது மசோதாவின் நோக்கம் என்று வந்தால் ஆபத்து என்று அப்போது சில திருத்தங்களைச் செய்தோம். அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு வேண்டிய சாயப் பொருள்கள், நூல் முதலியவை விலை அபரிமிதமாக ஏறிவிடும். மதுரையில் 3-ல் 2 பங்கு பேர் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் இதனால் 3 நாள் 4 நாள் பட்டினி கூட கிடக்கும்படியாக ஏற்பட்டுவிடும். நான் மதுரையிலிருந்து வந்தவன், விவரமாகத் தெரியும் என்பதால் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இப்போது செய்திருக்கிற காரியம் மிகவும் நல்ல காரியம். இன்னும் அவர்களை வறுமையிலிருந்து காப்பாற்ற நிறைய செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்த துணிகளை விற்க முடியாமல், மூன்று நான்கு மாதம் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். நூலுக்கு வழிசெய்து கொடுத்தோம். அதேபோல் இந்தத் துணிகளை விற்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். துணிகள் விற்காது இருக்கும் நிலையை அரசாங்கம் மாற்றி, அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு விற்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். 'நாம் உற்பத்தி செய்யும் துணியை நிச்சயமாக வாங்குவார்கள்' என்ற நிலையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விசைத்தறி வந்த நேரத்தில், மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் ஓடிஓடி விசைத்தறியை அமைக்க ஏற்பாடு செய்தனர். ஆனால் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான், இந்த விசைத்தறியை ஏற்றுக் கொண்டால், கைத்தறித் தொழில் நசித்துவிடும், அதற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்று கருதி, அப்போது இருந்த அரசாங்கம் மறுத்து விட்டது. ஆனால் பக்கத்து மாநிலங்களான ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகா போன்றவைகளிலிருந்து விசைத்தறித் துணி தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தால், கைத்தறித் துணி விற்பனை குறைந்துவிடும். அவர்கள் போட்டியாக விசைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்வார்கள் என்ற பயத்தில், இங்கே நாலைந்து பேர் ஒன்று சேர்ந்தால், அவர்களுக்கு விசைத்தறி

அனுமதிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை உண்டாக்கியது. ஆனால் பெரிய பெரிய ஆட்டோமேடிக் மில்களிலிருந்து விசைத்தறித் துணிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பெரிய விலாங்கு மீனிலிருந்து சின்ன மீனைக் காப்பாற்றக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். மிகப் பயங்கரமான ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் பொறுக்குக் குழு சென்ற காலத்தில், நிறைய பேர் இதிலே லைசென்ஸ் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கையுடன் சாட்சியம் அளித்தார்கள். இந்த மசோதாவின் மூலம் அவர்கள் துயரைப் போக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், முன்னாள் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் மிகவும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விசைத்தறிகள் எவ்வளவு மோசமாக கைத்தறியை பாதிக்கும்படியான நிலைமையைக் கொண்டுவந்து விட்டன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் மிகவும் விளக்கிக் கூறினார்கள். அதற்காகச் சட்டம் செய்யும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை, எப்படி இந்த நிலைமையைப் போக்குவது என்று எல்லாம் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலும் சட்டவிரோதமாக லைசென்ஸ் இல்லாமல் விசைத்தறிகளை நிறைய பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி விசைத்தறிகளைப் பறிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். கைத்தறித் துணிக்கு எந்தெந்த ரகங்களை ஒதுக்கலாம் என்றும், அந்த ரகத் துணிகளை விசைத்தறிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், வடக்கேயிருந்து இங்கு வரும் விசைத்தறித் துணிகளைத் தடுக்க நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அப்போதே சொன்னேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட டெல்லிக்குச் சென்று, இதைப்பற்றியெல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். டெல்லியிலிருந்து அமைச்சர்கள் இங்கு வரும்போதும் இவ்வாறு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம், அவர்களும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டு செல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து வரும் அறிக்கை வேறு விதமாக இருக்கின்றது. இதனால் நம்முடைய சட்டம் ஒருவேளை வியர்த்தமாகப் போய் விடுமோ என்று பயமாகவும் இருக்கிறது. வடக்கே சூளூரிலிருந்தும், மற்றும் தெற்கு எல்லைப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் இந்தத் துணிகள் "ஸ்மக்கிலிங்" மாதிரி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் பார்த்தால், இதுவும் ஒரு "ஸ்மக்கிலிங்" ஆகிவிடும்போல் இருக்கிறது. ஆகையால் விசைத்தறிகள், மில் துணிகள் ஆகியவை இங்கு வருவதைத் தடுக்க மத்திய சர்க்காருடைய

1975 நவம்பர் 10] [திரு. கே. ராஜாராம்]

(பிற்பகல் 5-50)

ஒத்துழைப்புத்தேவை. மத்திய அரசு நம்முடன் ஒத்துழைத்தாலொழிய, இந்தச் சட்டத்தினல் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும், மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னல், மிகவும் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகையால் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி, மத்திய அரசுக்கு வேண்டிய தகவல்களை நமது அமைச்சரவை கொடுத்து, அடுத்த மாநிலங்களிலிருந்து துணிகளை இங்கு கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். முடியுமானல் எல்லா மாநிலங்களையும் கட்டுப்படுத்துமளவுக்கு பார்லிமெண்டிலேயே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, எல்லா மாநிலங்களையும் கட்டுப்படுத்தினல், நமக்கு மிக்க நன்மை ஏற்படும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில்தான் இந்தத் தொழிலினல் ஜீவிக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கிருர்கள். அடுத்தபடியாக ஆந்திராவில் அதிகமாக இருக்கிருர்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக வங்காளம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களில் இருக்கிருர்களென்று சொல்லுகிருர்கள். நம்முடைய மாநில மக்களுள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் இந்தத் தொழிலினல் ஜீவிக்கிருர்கள். தறிகளின் எண்ணிக்கை எத்தனை இருந்தாலும், ஒவ்வொரு தறியையும் நம்பி 5 பேர்கள் வாழ்கிருர்கள். நம்முடைய கணக்குப்படி கைத்தறி ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 உயிர்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், நம்முடைய காலத்தில், நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டங்களில் இது மிகவும் முக்கியமான சட்டமாகும். இந்தச் சட்டத்தின் முழு அனுகூலங்களை மக்கள் பெறுவதற்கு மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை. அதைப் பெறுவதற்கு நல்ல முறையில் முயற்சி எடுத்து, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறித் துறையில் உற்பத்தியாகின்ற துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்; சந்தையிலே ஏற்படும் விலையேற்றத்திற்கு கைத்தறி நெசவாளர்களை ஆட்படுத்தாமல், நியாயமான விலையில் அவர்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கான வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கங்களோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கை

யைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து நாம் ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலிருந்தே, கைத்தறித் துறையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக, ஒருசில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து நூற்பு ஆலைகள் பெருகினவேயொழிய, நெய்யும் வாய்ப்புகள் தமிழ் நாட்டில் குறைவுதான். அந்தக் கொள்கையிலே தொடர்ந்து நாம் ஒரே எண்ணத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறோம். இதை, மத்திய அரசு எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நோக்குமென்பது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாகும். மத்திய அரசினுடைய இன்றைய கொள்கை, அவர்கள் போட்டிருக்கும் இன்றையச் சட்டம் ஆகியவை, நாம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் கொள்கையை ஆதரிப்பதாக இருக்கின்றன. ஆனால் போட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாத துர்பாக்கியமான நிலைமையில் மத்திய அரசு இருக்கிறது. எந்தெந்த ரகங்களை கைத்தறிக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு சட்டம் போட்டிருந்தாலும், அதனால் எந்தெந்த மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறதோ, அவைகள் அந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த மறுக்கின்றன. எனவே, கைத்தறியை நம்பியுள்ள தமிழ் நாடு போன்ற மாநிலங்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதனால் நாமே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாமென்ற முடிவை எடுத்தோம். மத்திய அரசு அவர்களே போட்டுள்ள சட்டத்தை நிறைவேற்ற முயலும்போது, அதை எதிர்க்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படக் கூடாதென்பதுதான் சாதாரண எண்ணமாக இருக்கவேண்டும். எனவே நமது சட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய அரசு முழு ஆதரவையும் தருமென்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி நாம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். எனவே அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டால்—அது சட்ட விரோதமாக உற்பத்தியாகும் துணியாக இருந்தால்—அதைத் தடுக்க ஏன் அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாதென்று கேட்டார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற மத்திய அரசுக்கு மனமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் இருக்கிறது. மராட்டிய மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்திலும் லட்சக்கணக்கான விசைத் தறிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற அச்சப்படுகிறார்கள். நாம் மத்திய அரசினிடத்தில் எடுத்துக் கூறியிருப்பது என்னவென்றால் ... இப்படிப் பேசிக்கொண்டே போனால் முடிவு ஏற்படாது; அந்த மாநிலங்களைப் பார்த்து

பயப்படும் நிலைதான் ஏற்படும்; குறிப்பாக தமிழ் நாடு இதில் ஓரே கொள்கையைப் பின்பற்றி வந்துள்ளதால், எங்களுக்குத் தனி அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அரசிப் போக்குவரத்தை நாம் தடை செய்கிறோம். அது போன்று இதையும் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே செய்ய முடியும். மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி தர வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து, அதை பிற மாநிலங்கள் எதிர்த்தாலும், மத்திய அரசு நமக்கு அனுமதி கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தில்தான் நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விசைத்தறி, கைத்தறி பற்றிய ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு நாம் வர வேண்டும். இன்றைக்கு 30 லட்சம் மக்கள் நம்பியுள்ள ஒரு தொழிலை நாம் கைவிட்டுவிட முடியாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதுபோல, கிட்டத்தட்ட 40,000 விசைத் தறிகள், ' authorised; unauthorised ', ' legal; illegal. ' ஆக இருக்கின்றன. நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு, இந்த விசைத் தறிகளின் மூலம் ஏராளமான துணிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். 5 லட்சம் கைத்தறிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு 40,000 விசைத் தறிகள் இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்த நிலையில், எதிர்காலத்தில் என்ன வாகுமென்பதை நினைக்கும்போது, பயங்கரமான பிரச்சினையாகத்தான் தோன்றுகிறது. எனவே தமிழ் நாட்டு நெசவாளர்களின் பிரச்சினையில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். விசைத் தறிகளைப் பொறுத்து, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு சென்சஸ் எடுத்தோம். அதற்கு உடன்பட்டவர்கள் ' unauthorised ' ஆக இருந்தாலும், அவர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்ற பிரிவைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர்களை சட்டப்படி ' legalise ' செய்ய மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கொள்கை, எதிர்காலத்திலே விசைத் தறி, ஆலைத் தறி ஆகியவை அதிகமாகக்கூடாது; கைத்தறிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாமென்பது தான். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு இது ஒரு பரிகாரமாக அமையும். எனவே நிரந்தரமான பரிகாரமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதை நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[1975 நவம்பர் 10

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

" சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 38 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

"சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

" சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்".

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(பிற்பகல் 6-00)

TRUTH ALONE TRIUMPHS

(6) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”
என்று நான முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை வழங்குதல்) சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 40/1971) செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் 19-6-1971 அன்றுள்ளவாறு இருந்து வரும் குடியிருப்புகள் குறித்து அவர்களுக்கு மேற்படி சட்டம், உடைமை உரிமை வழங்குகிறது. இச்சட்டம் இம்மாநிலத்தில் பெரும்பாலும் மலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்த நீலகிரி மாவட்டம், பெரும்பாலும் நகரப் பகுதியாயுள்ள சென்னை மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, நடைமுறையில் சில இடர்ப்பாடுகள் ஏறபட்டுள்ளன. இவ்விடர்ப்பாடுகளைக் களைந்து, மேற்படி சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதை நிர்வாக வகையில் மிகவும் ஏற்புடைத்ததாகச் செய்யும் பொருட்டு, அச்சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு குடியிருப்பு வீடு அல்லது குடிசையை அடுத்துள்ள எந்தப் பகுதி அக்குடியிருப்பு வீட்டினை அல்லது குடிசையை வசதியான முறையில் அனுபவித்து வர அவசியமாகும் என்பதை முடிவு செய்வதற்காக, முகவுரைக்கப்பட்ட இச்சட்ட முன்வடிவில் விதித்துறை ஒன்று செய்யப்பட்டது. அதன்படி, உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு மேற்சொன்ன பகுதி முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே அந்த விதித்துறை. இந்த விதித்துறையானது உழவருக்கு அல்லது உழவுத் தொழிலாளருக்குத் தற்போதுள்ள உரிமைகளைப் பாதிக்கும் என்று இணை ஆய்வுக் குழு கருதியதால், மேற்சொன்ன விதித்துறையை விட்டுவிட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

@ 353-357 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.IV ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு